

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098738053120/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

hvert Aar skulle her Nord paa for at bade sig og forynges! hun er kommen, og hun er væk!»

»Du gjør det saa vidtløftigt!« sagde *Storkemoder*, »Ægget kan ikke blive forkølede! jeg kan ikke taale at være i Spænding!»

»Jeg har passet paa!« sagde *Storkesfader*, »og iaften, jeg gik i Rørene, hvor Hængedyndet kan bære mig, da kom tre Svaner, der var Noget ved Svinget, som sagde mig: pas paa, det er ikke heelt Svane, det er Svaneham kun! Du kjender det paa Følelsen, Mo'er! ligesom jeg, Du veed, hvad der er det Rette!»

»Ja vist!« sagde hun, »men fortæl om Prindsessen! jeg er kjed af at høre om Svaneham!»

»Her midt i Mosen, veed Du, er ligesom en Sø,« sagde *Storkesfader*, »Du kan see et Stykke af den, naar Du vil lette Dig; derop til Rørene og det grønne Hængedynd laae en stor Elletrunte; paa den satte de tre Svaner sig, sloge med Vingerne og saae sig om; den ene af dem kastede Svanehammen, og jeg kjendte i hende vor Huns-Prindsesse fra *Ægypten*; hun sad nu og havde ingen anden Kappe om sig, end sit lange, sorte Haar; hun bad de to andre, hørte jeg, at passe vel paa Svanehammen, naar hun dukkede ned under Vandet for at plukke Blomsten, som hun troede at see. De nikkede og lettede, løftede paa den løse Fjæderkjole; see hvad mon de vil med den, tænkte jeg, og hun spurgte dem vistnok lige om det samme og Svar fik hun, Syn for Sagen, de fløi iveiret med hendes Fjæderham: »»Dyk Du ned!« raabte de, »aldrig flyver Du meer i Svaneham, aldrig seer Du *Ægyptens* Land! sid Du i *Vildmosen*!« og saa rev de hendes Fjæderham i hundrede Stykker, saa at Fjæderene fløi rundt omkring, som om det var et Sneefog! og bort fløi de to Skarns-Prindsesser!»

»Det er rædsomt!« sagde *Storkemoder*, »jeg kan ikke taale at høre det! — siig mig saa, hvad der skete videre!»

»Prindsessen jamrede og græd! Taarerne trillede ned paa Elletrunten og saa rørte den sig, for det var *Dydkongen* selv, ham, der boer i Mosen. Jeg saae, hvor Trunten vendte sig og saa var den ingen Trunte meer, der stak op lange, dyndede Grene, ligesom Arme; da blev det stakkels Barn forskrækket og sprang afsted ind paa det gyngende Hængedynd, men der kan det ikke bære mig, mindre hende, hun sank strax i, og Elletrunten gik ned med, det var ham der halede; der kom store,

23 vil] vilie D. 28 saa at] saa A². 33 ned] nok kr. 36 meer, der] den k (n. fl. ord tilset i kilde), den r.